

विश्वास बढाउनु

ख्रीष्टियनको रूपमा सेवकाई र जीवनमा हामी सबैले शंका र संघर्षको सामना गर्छौं।
त्यहाँ कहिलेकाहीँ यस्तो शंका हुन्छ जसले विश्वास नडुलिएको जस्तो देखिन्छ।
यस्तो समयमा हामी इमानदार हुनुपर्छ। सेवकाई गर्न, नेतृत्व गर्न, र परमेश्वरको राज्यमा सेवा गर्न विश्वास आवश्यक हुन्छ। तर त्यही बेला शंका पनि उठ्न सक्छ।

हामीमा शंका भए पनि महत्त्वपूर्ण कुरा यो हो—त्यसलाई त्यहीँ बस्न नदिनु।
हामीले त्यसलाई विशेष रूपमा समाधान गर्नुपर्छ, र त्यसरी गर्दा विश्वास बढ्दै जान्छ।

बाइबलमा येशूको एउटा कथा छ—उहाँ पुनरुत्थान भएर स्वर्ग जान लाग्नुहुन्थ्यो।
उहाँका चेलाहरु पहाडमा उहाँको वरिपरि भेला भएका थिए।
त्यहाँ लेखिएको छ:

“तिनीहरुले उहाँलाई देखेर आराधना गरे, तर केहीले शंका गरे।”

येशू पुनरुत्थान भइसकेपछि पनि चेलाहरुले शंका गरे भने,
हामीमा पनि शंका उठ्ने समय आउँछ।
त्यस्तो समयमा हामी के गर्छौं भन्ने कुरा अत्यन्त महत्त्वपूर्ण हुन्छ।

लूका १८:८ मा येशूले भन्नुभयो:

“जब मानवपुत्र फर्केर आउँछ, के उसले पृथ्वीमा विश्वास भेट्नेछ?”

येशू भन्न चाहनुहुन्थ्यो—

“के मेरा मानिसहरु अझै पनि ममाथि भरोसा गरिरहेका हुनेछन्?”

सेवकाईमा अगुवाहरुका लागि यो बुझ्न आवश्यक छ कि विश्वास एक युद्ध हो।
१ तिमोथी ६:१२ ले भन्छ:

“विश्वासको राम्रो लडाइँ लड।”

बाइबल भन्छ—“सावधान रह, विश्वासमा दृढ रह।” यूहन्ना २० को कथा: शंकाबाट विश्वाससम्म

यूहन्ना २० मा हामी तीन प्रकारका मानिसहरु देख्छौं—
मरियम, यूहन्ना, र थोमस—तीनै जनाले येशूको पुनरुत्थान देखे, तर तीनै जनामा शंका थियो।

१. मरियम — आशा नगरेकी विश्वासिनी

मरियम बिहानै चिहानमा गइन्।

उहाँले येशूका शिक्षाहरु सुनेकी थिइन्—उहाँ उठ्नुहुनेछ भनेर।
तर जब चिहानमा पुगिन् र ढुंगा हटाइएको देखिन्,
उहाँले आशा नै गर्न सकिन्न्।

उहाँले सोधिन्:

“तपाईंहरूले उहाँलाई कहाँ लगेर राख्नुभयो?”

हामी पनि कहिलेकाहीँ यस्तै शंका गर्छौँ—
परमेश्वरले काम गर्नुहुन्छ भन्ने सुनेका हुन्छौँ,
तर वास्तविकता देख्दा विश्वास गर्न गाह्रो हुन्छ।

२. यूहन्ना — हतारिएर पुगे तर डराए

यूहन्ना खबर सुनेर चिहानतिर दौडिए।
तर भित्र पस्न डराए।
हामी पनि कहिलेकाहीँ परमेश्वरले बोलाउनु भएको ठाउँमा पुग्छौँ,
तर शंकाका कारण अगाडि बढ्न डराउँछौँ।

३. थोमस — प्रमाण खोज्ने विश्वास

थोमस भन्छन्:

“जबसम्म म उहाँका घाउहरु देखिदैन र छोएनँ, म विश्वास गर्दिन।”

हामी पनि कहिलेकाहीँ भन्छौँ—
“जब परिस्थिति बदलिन्छ, जब परिणाम देखिन्छ, तब मात्र विश्वास गर्छु।”

यी तीनै व्यक्तिहरूले हामीलाई सिकाउँछन्—
शंका के हो र येशूले कसरी विश्वास निर्माण गर्नुहुन्छ।

यो साँच्चै एक लडाइँ हो।
जब तपाईंमा शंका उठ्छ, त्यसबेला त्यस शंकासँग लड्नका लागि के—के उपाय छन् भन्ने जान्नुपर्छ,
र विश्वास कसरी बढ्दै जान्छ भन्ने पनि बुझ्नुपर्छ।

येशूले हाम्रो विश्वास निर्माण गर्न यही प्रक्रिया प्रयोग गर्नुहुन्छ। येशूको समाधान: शंकालाई विश्वासमा बदल्ने
प्रकटीकरण

मरियमले आफू योग्य छैन जस्तो महसुस गरिरहेकी थिइन्—

किनकि प्राचीन संसारमा महिलाको गवाहीलाई मूल्य दिइँदैनथ्यो।
तर येशूले सबैभन्दा पहिले मरियमलाई नै प्रकट हुनुभयो।

यसले सिकाउँछ—

हाम्रो पहिचानमा बसेको शंकालाई येशूको उपस्थितिले मात्र निको पार्छ।

विश्वास केवल “कसरी विश्वास गर्ने” भन्ने सीप होइन—
यो येशूको प्रकटीकरणसँगको सम्बन्ध हो।

हिब्रू १२:२ भन्छ:

“हाम्रो विश्वासको आरम्भकर्ता र समाप्तकर्ता येशूलाई हेर।”

विश्वास येशूद्वारा आउँछ।

उहाँले नै त्यसलाई पूरा गर्नुहुन्छ। विश्वासका प्रतिज्ञा र प्रतिज्ञादाता

धेरैजसो हामी परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमा ध्यान दिन्छौं,
तर प्रतिज्ञाको पछाडि कसले उभिएको छ भन्ने थाहा पाएपछि मात्र
हामीले ती प्रतिज्ञाहरूलाई विश्वास गर्न सक्छौं।

परमेश्वरको वचनले येशूलाई प्रकट गर्छ—

र प्रकटीकरणले शंकालाई हटाउँछ। तपाईंका जीवनका शंकाहरू

तपाईंको जीवनमा पनि केही शंका (प्रश्न) हुन सक्छन्।

तपाईं प्रार्थना गरिरहनुभएको छ,

तर येशूले जवाफ दिनुभएको छैन जस्तो लागिरहेको छ।

त्यसैले प्रश्न यो हो—

येशू तपाईंलाई अझ कसरी प्रकट हुन आवश्यक छ?

ताकि तपाईं भन्न सक्नुहोस्—

“हो, येशू साँच्चै काम गर्दै हुनुहुन्छ।”

हिब्रू ११:६ भन्छ:

“विश्वास बिना परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न असम्भव छ।” सुधारिएको र स्पष्ट नेपाली अनुवाद यूहन्ना: हतारिने
तर हिच्किचाउने विश्वास

अब दोस्रो पात्र—यूहन्ना।

यूहन्ना र पत्रुसले खबर सुनेपछि दौडिए।
यूहन्ना छिटो पुगे, तर भित्र पस्न हिचकिचाए।
मरियमझैँ उहाँ पनि येशूसँग गहिरो सम्बन्धमा थिए—
तर हिचकिचाहटले रोक्थे।

म अनुमान गर्छु—
यूहन्ना निराश हुन नचाहने भएर हिचकिचाए।
“यदि भित्र गएर केही नदेखे भने के होला?”
यही डरले उहाँ रोकिए।

पत्रुस भित्र पसिसकेपछि मात्र यूहन्ना पनि भित्र गए।

हामी पनि कहिलेकाहीँ यस्तै गर्छौं—
परमेश्वरले बोलाउनु भएको ठाउँमा पुग्छौं,
तर निराश हुने डरले अगाडि बढ्न हिचकिचाउँछौं।

परमेश्वरले तपाईंलाई विश्वासमा बढ्न बोलाइरहनुभएको छ।
उहाँले तपाईंलाई सेवकाईमा जोखिम लिन बोलाइरहनुभएको छ।
तर निराशाको डरले तपाईं हिचकिचाउनुहुन्छ।

यूहन्ना र पत्रुसले भित्र गएपछि—
उनीहरूले सूती कपडाहरू छानबिन गरे।
यदि कसैले येशूको शरीर चोरेको भए—कपडा त्यहाँ हुने थिएन।
तर कपडा राम्ररी राखिएको थियो।
त्यसैले लेखिएको छ:

“उनीहरूले देखे र विश्वास गरे।”

हामी पनि छानबिन गरेर—
बाइबल पढेर, सत्य बुझेर—
शंकामाथि विजय पाउन सक्छौं।

हितोपदेश २२:१८ भन्छ:

“परमेश्वरको वचनलाई हृदयमा राख, ओठमा राख—तब तिमी प्रभुमा भरोसा गर्न सक्नेछौ।”

विश्वासको लडाइँ प्रकाशद्वारा लडिन्छ।
त्यसैले सत्यलाई अध्ययन गर्नु—विश्वास बढाउने मार्ग हो। थोमस: प्रमाण खोज्ने विश्वास

अब तेस्रो पात्र—थोमस।

उनीलाई “शंका गर्ने थोमस” भनिन्छ, तर त्यो पूर्ण सत्य होइन।

थोमस भन्छन्:

“जबसम्म म उहाँका घाउहरु देखिनँ र छोएनँ, म विश्वास गर्दिन।”

थोमसको राम्रो पक्ष के हो भने—

उनी अरूको अनुभवमा भर पर्न चाहँदैनथे।

उनी भन्थे—“म आफैले देखनुपर्छ, आफैले जान्नुपर्छ।”

हामी पनि कहिलेकाहीं यस्तै भन्छौं—

“मेरा आमाबुबाले विश्वास गरे भनेर मात्र पुग्दैन।

म आफैले अनुभव गर्नुपर्छ।”

थोमसको जीवन अन्ततः एक प्रेरित बन्ने दिशामा निर्माण भइरहेको थियो। प्रेरितहरुको पुस्तकले सिकाउँछ कि एक प्रेरित हुनको लागि पुनरुत्थित येशूलाई देखेको हुनुपर्छ।

येशू पुनरुत्थान भएर देखा पर्नुभएको एक हप्ता बितिसकदा पनि थोमस त्यहाँ थिएनन्।

त्यही कारणले उहाँको जीवनको बोलावट जोखिममा परेको थियो—यो धेरै महत्त्वपूर्ण कुरा हो।

थोमसको शंका केवल सामान्य शंका थिएन—

उहाँ भन्थे,

“मलाई स्वाभाविक रूपमा केही प्रमाण देखनुपर्छ, तब मात्र यो कुरा मेरो लागि वास्तविक हुन्छ।”

हामी पनि कहिलेकाहीं यस्तै शंकासँग संघर्ष गर्छौं।

कहिलेकाहीं त्यो शंका हाम्रो जीवन र सेवकाईका लागि अत्यन्तै निर्णायक हुन्छ।

हामीले आफ्नो जीवन र प्रारम्भिक सेवकाई परमेश्वरलाई सुम्पेका हुन्छौं,

तर भित्रैभित्र शंका उठ्छ—

“म केही देख्न चाहन्छु, तब मात्र म विश्वास गर्छु।”

यही कारणले हामी स्वाभाविक प्रमाण खोज्छौं।

थोमसको कथा यही हो—

र उहाँद्वारा हामी शंकाको समाधानका तेस्रो तरिका सिक्छौं। १. मरियम — व्यक्तिगत प्रकटीकरणद्वारा शंकाको समाधान

मरियमले सिकाउँछिन्—येशूको व्यक्तिगत उपस्थितिले शंका हराउँछ।

२. यूहन्ना — सत्यको छानबिनद्वारा शंकाको समाधान

यूहन्नाले सिकाउँछन्—सत्यको अध्ययन र छानबिनले विश्वास बलियो हुन्छ।

३. थोमस — सहभागिताद्वारा शंकाको समाधान

थोमसले सिकाउँछन्—

शंकाको समाधान सहभागितामा छ।

याकूब २:१७ भन्छ:

“कामविनाको विश्वास मरेको हुन्छ।”

हाम्रो लागि पनि यही सत्य हो—

कामविनाको विश्वास असली, जीवित विश्वास होइन।

थोमसले शंका गरे—तर उहाँले सहभागिता गर्न छोडेनन्।

उहाँ उपस्थित हुन आए—यही ठूलो कुरा हो।

कहिलेकाहीँ हामी भन्छौँ—

“थोमस शंकाले भरिएका थिए, त्यसैले उहाँ उपस्थित थिएनन्।”

तर होइन—

उहाँ उपस्थित हुनु नै उहाँको विश्वासको पहिलो कदम थियो।

परमेश्वरले हामीलाई पनि हाम्रो विश्वासको स्तरअनुसार सहभागी हुन बोलाउनुहुन्छ।

सहभागिताले विश्वासलाई वास्तविक र जीवित बनाउँछ।

जब तपाईं शंका गरिरहनुभएको हुन्छ—

त्यो शंका तपाईंलाई निरन्तर रोकिरहन्छ।

तर जब तपाईं विश्वासमा कदम चाल्नुहुन्छ—

तब तपाईं परमेश्वरको काममा सहभागी हुन थाल्नुहुन्छ। थोमस उपस्थित भए—र येशू प्रकट हुनुभयो

थोमस उपस्थित भए,

र येशू त्यहीँ आए।

येशूले भन्नुभयो जस्तो लाग्छ—

“थोमस, तिमीलाई विश्वास गर्न आवश्यक कुरा म तिमीलाई देखाउँछु।”

येशूलाई देखेपछि थोमसले भने:

“मेरा प्रभु, मेरा परमेश्वर!”

बाइबलका विद्वानहरु भन्छन्—

थोमसले सायद येशूलाई छोएनन् पनि।

उहाँ केवल उपस्थित भए—

र उपस्थितिले नै उहाँको विश्वास पुनर्जीवित गरिदियो। थोमस सहभागी भएकाले—उहाँले आफ्ना शंकाहरु छाड्न सके।

यी तीन व्यक्तिहरु—मरियम, यूहन्ना, र थोमस—शंकाका तीन पक्षहरु प्रतिनिधित्व गर्छन्।

हामी पनि यिनै तीन अवस्थाबाट गुज्रन्छौं—

हामी आशा गर्छौं,

हामी हिचकिचाउँछौं,

हामी स्वाभाविक प्रमाण देख्न चाहन्छौं।

सेवकाईमा अगुवाको रूपमा तपाईंले विश्वासको राम्रो लडाइँ लड्नुपर्छ।

र त्यो लडाइँ—

येशूको प्रकाशद्वारा,

परमेश्वरको वचन पढेर,

उपस्थित भएर,

र एकअर्कासँग मिलेर—

लडिन्छ।

मलाई लाग्छ, यूहन्ना २० ले हामीलाई पुनरुत्थान, शंका, र विश्वासबारे गहिरो शिक्षा दिन्छ।

किनकि विश्वासको आधार पुनरुत्थान नै हो।

चिहानको ढुंगा हटाइएको थियो—

येशूलाई बाहिर निकाल्न होइन,

हामीलाई उहाँ उठ्नुभएको छ भनेर देखाउन।

यो अत्यन्त महत्त्वपूर्ण सत्य हो—

यी घटनापछि चेलाहरु वा मण्डलीका अगुवाहरु कहिल्यै चिहान हेर्न गएनन्।

आज पनि कसैले त्यो चिहान कहाँ छ भनेर निश्चित रूपमा जान्दैन—

किनकि चिहानको महत्त्व छैन।

महत्त्वपूर्ण कुरा—उहाँ जीवित हुनुहुन्छ।

र जीवित येशू नै हामीलाई विश्वासको लडाइँ लड्न सक्षम बनाउनुहुन्छ।

हामी तेस्रो दिनका ख्रीष्टियन हौं—

जसरी अगमवक्ता होशेले लेख्छन्:

“आओ, हामी परमप्रभुको नजिक फर्किऔं।

दुई दिनपछि उहाँले हामीलाई जीवित पार्नुहुनेछ;
तेस्रो दिन उहाँले हामीलाई उठाइदिनुहुनेछ,
र हामी उहाँकै सामु जीवित रहनेछौं।”

होशे भन्छन्—

“हामी तेस्रो दिनका मानिस हौं।” सेवकाईमा अगुवाहरूका लागि शिक्षा

हामीलाई इमानदार बन्न,
परमेश्वरको बोलावटप्रति विश्वासयोग्य हुन,
अगुवाहरूप्रति निष्ठावान हुन,
र मण्डलीप्रति इमानदार हुन—
बलियो उत्साह दिइएको छ।
यो सबै राम्रो छ।

तर यूहन्ना २० भन्छ—

येशूले विश्वासयोग्य मात्र होइन, विश्वासले भरिएका मानिसहरू खोज्नुहुन्छ।

उहाँ चाहनुहुन्छ—

हाम्रो निष्ठा केवल हाम्रो प्रयासमा होइन,
उहाँको शक्ति र कृपामा आधारित होस्।
हामी विश्वासयोग्यबाट विश्वासले भरिएका बनौं—
उहाँले गरिरहनुभएको काममा भरोसा राख्दै।

तर यसका लागि—

हामीले विश्वासको लडाइँ लड्नुपर्छ। शंकालाई सही तरिकाले सामना गर्नुहोस्

मरियम, यूहन्ना, र थोमस—तीनै जनाको येशूसँग सम्बन्ध थियो।

तर तिनीहरूले लडाइँ लड्नुपर्थो।

तिनीहरू विश्वासयोग्यबाट विश्वासले भरिएका बन्नुपर्थो।

यो लडाइँ हृदयबाट लडिन्छ।

- मरियमले येशूको व्यक्तिगत प्रकाश पाइन।
- यूहन्नाले सत्यको अध्ययन गरे।
- थोमस उपस्थित भए।

अब प्रश्न—

तपाईं कहाँ शंकासँग संघर्ष गर्दै हुनुहुन्छ?

यो जानुहोस्—

येशू तपाईंलाई विश्वासको ठाउँमा ल्याउन चाहनुहुन्छ।

उहाँ तपाईंको विश्वास बढाउन चाहनुहुन्छ।

यदि तपाईं मरियमजस्तै हुनुहुन्छ भने—

तपाईंको प्रार्थना यस्तो होस्:

“हे येशू, मलाई तपाईं प्रकट हुनुहोस्।”

यदि तपाईं यूहन्नाजस्तै हिचकिचाइरहनुभएको छ भने—

वचन अध्ययन गर्नुहोस्।

परमेश्वरको राज्यको वास्तविकता बुझ्नुहोस्।

यदि तपाईं थोमसजस्तै हुनुहुन्छ—

र तपाईंलाई धेरै व्यक्तिगत बोझ छ,

र स्वाभाविक प्रमाण चाहिन्छ—

तब येशूले तपाईंलाई जे गर्न भन्नुहुन्छ,

त्यसमा साहस माग्नुहोस्।

उहाँ त्यहीँ तपाईंलाई भेट्नुहुनेछ।

विश्वास एक लडाइँ हो—

तर हाम्रो पक्षमा प्रभु हुनुहुन्छ।

हामी शंकामाथि विजय पाउँछौं,

विश्वासमा बढ्छौं,

र परमेश्वरले महान रूपमा हामीद्वारा काम गर्नुहुन्छ।

विश्वासको राम्रो लडाइँ लड्नुहोस्—

र हेर्नुहोस्, प्रभुले तपाईंको विश्वास बढाइदिनुहुन्छ।